

දානියෙල් පොත - අංක පනහයි

දානියෙල් 8 හි අනාවැකිමය රහස් විවෘත කිරීම: පල්මෝනිගේ ප්‍රකාශනය

Jeff Pippenger

2024-01-14

දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේදී, දානියෙල්ට බයිබල් අනාවැකිවල රාජධානීන් පිළිබඳ දර්ශනයක් දෙනු ලැබේ; ඉන්පසු, ප්‍රශ්නයක් හා පිළිතුරක් ලෙස නිරූපිත ස්වර්ගීය සංවාදයක් ඔහු අසයි.

එවිට එක් ශුද්ධවන්තයෙකු කථා කරනවා මට ඇසුණි; කථා කළ ඒ විශේෂ ශුද්ධවන්තයාට තවත් ශුද්ධවන්තයෙකු මෙසේ කීය: "දෛනික පූජාව ගැනත්, විනාශකාරී අපරාධය ගැනත් වූ ඒ දර්ශනය කොපමණ කලක් පවතින්නේද? ශුද්ධස්ථානයත් සේනාවත් පාද යට තලා දැමීමට භාර දෙනු ලබන්නේ කොපමණ කලක්ද?" ඔහු මට මෙසේ කීවේය: "දහස් දෙසිය තුන්සිය දිනක් වන තුරු; එවිට ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කරනු ලබන්නේය." දානියෙල් 8:13, 14.

පළමු පද දොළහ දර්ශනය නිරූපණය කරයි; තෙළොස්වන හා දහහතරවන පද තවත් දර්ශනයක් හඳුන්වා දෙයි. "ඉවත් කරනු" ලෙසම පරිවර්තනය කරනු ලබන වෙනස් හෙබ්‍රෙව් වචන දෙකක්ද, "ශුද්ධස්ථානය" ලෙසම පරිවර්තනය කරනු ලබන වෙනස් හෙබ්‍රෙව් වචන දෙකක්ද ඇති සේම, දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ "දර්ශනය" ලෙසම පරිවර්තනය කරනු ලබන වෙනස් හෙබ්‍රෙව් වචන දෙකක්ද ඇත.

"ඉවත් කරනු ලැබේ" යනුවෙන් පරිවර්තනය කර ඇති වචන දෙක සම්බන්ධයෙන් ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ දේවවිද්‍යාඥයෝ එම වචන දෙකම "ඉවත් කිරීම" යන අර්ථයෙන් තේරුම් ගත යුතු බව තර්ක කරති. "ශුද්ධස්ථානය" යනුවෙන් පරිවර්තනය කර ඇති වචන දෙක සම්බන්ධයෙන් ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ දේවවිද්‍යාඥයෝ එම වචන දෙකම "දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානය" යන අර්ථයෙන් තේරුම් ගත යුතු බව තර්ක කරති. එසේම "දර්ශනය" යනුවෙන් පරිවර්තනය කර ඇති වචන දෙක සම්බන්ධයෙන්ද, ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ දේවවිද්‍යාඥයෝ නැවත වරක් එම වචන දෙක අතර ඇති වෙනස්කම් අඳුරවා දමති. එම වෙනස දානියෙල්ට එතරම් වැදගත් වූ බැවින්, ඔහු හිතාමතාම ඉතා වෙනස් හෙබ්‍රෙව් වචන දෙකක් භාවිත කළේය; එබැවින් අපිද එම වෙනස හඳුනාගෙන එය පවත්වා ගත යුතුය. දහතුන්වන පදයේ "දර්ශනය" යන වචනය හෙබ්‍රෙව් "chazon" යන වචනය වන අතර, එහි අර්ථය සිහිනයක්, එළිදරව්වක්, හෝ දේවවාක්‍ය ප්‍රකාශනයක්—එනම් දර්ශනයකි.

"දර්ශනය" යන වචනය දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ දස වරක් පෙනී යයි, එහෙත් එය හෙබ්‍රෙව් වචන දෙකක් නියෝජනය කරයි. දහතුන්වන පදයේ ඇති "වාසෝන්" යන වචනය පළමු පදයේද, අනතුරුව දෙවන පදයේ දෙවරක්ද, නියත වශයෙන් දහතුන්වන පදයේද, තවද පහළොස්වන, දහහත්වන හා විසි හයවන පදවල එක් වරක් බැගින්ද දක්නට ලැබේ. දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ "දර්ශනය" යන වචනය පෙනී යන දස වරයන්ගෙන් සත් වරක්ම එය "වාසෝන්" යන වචනය වන අතර, එහි සරල අර්ථය "දර්ශනයක්" යන්නයි.

දානි යෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ “දර්ශනය” යන වචනය තවත් වාරතා නකදී දක්නට ලැබෙන්නේ, “දසුනක්” හෝ “පෙනුමක්” යන අර්ථය දෙන හෙබ්‍රෙව් වචනයක් වන “mareh” ලෙසය. අටවන පරිච්ඡේදයේ දී, හෙබ්‍රෙව් වචනය වන “mareh” එක් වරක් “දර්ශනය” ලෙස නොව, “පෙනුම” ලෙසද පරිවර්තනය කර තිබේ; එමගින් එම වචනය අර්ථය වඩාත් නිවැරදි වහදු නාදෙනු ලැබේ. පරිවර්තකයන් එම වචන එකම වචනය ලෙස සැලකෙන තරම් අර්ථයෙන් ඉතා සම්පූර්ණ හෙබ්‍රෙව් වචන දෙකක් දානි යෙල් භාවිත කළේ මන්ද? එය වැදගත් ද?

“දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයෙහි ඇති සෑම මූලධර්මයකටම එයට අයත් ස්ථානයක් ඇත; සෑම සත්‍ය කරුණකටම එයට අදාළ වැදගත්කමක් ඇත. එසේම, සැලසුමෙන්ද ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන්ද සම්පූර්ණ ව්‍යුහය එහි කර්තෘවරයා පිළිබඳ සාක්ෂි දරයි. එවැනි ව්‍යුහයක් සංකල්පනය කිරීමට හෝ නිර්මාණය කිරීමට හැක්කේ අසීමිතයාණන්ගේ මනසට පමණි.” Education, 123.

දෙවැනි ප්‍රශ්නයට පිළිතුර “ඔව්” යන්නයි; එනම්, දානියෙල් එම වෙනස්කිරීම කළේ මක්නිසාද යන්න සැලකීම වැදගත් වන බැවින්, දානියෙල් එම වෙනස්කිරීම කළේ ඇයිදැයි අසන පළමු ප්‍රශ්නය තේරුම් ගැනීමට උත්සාහ කිරීම අනාවැකි අධ්‍යයනය කරන ශිෂ්‍යයාගේ වගකීමක් වේ. “ශුද්ධස්ථානය” ලෙස පරිවර්තනය කරන ලද වචනය හා “ඉවත් කරනු ලැබීම” ලෙස පරිවර්තනය කරන ලද වචනය පිළිබඳව ඔහු කළ වෙනස්කිරීම් සදාකාලික ප්‍රතිවිපාක ඇති කරන්නේ නම්, එසේ නිබ්‍යේදී “දර්ශනය” ලෙස පරිවර්තනය කරන ලද වචනය සම්බන්ධයෙන් අඩු වැදගත්කමක් යැයි කෙනෙකු අපේක්ෂා කරන්නේ මක්නිසාද? “සෑම සත්‍යයක්ම” දේව වචනය තුළ “තම බලපෑම” ඇත; එය අනාවැකිමය “ව්‍යුහය” මතත්, එය “ක්‍රියාත්මක කරන” විට අනාවැකිය ඉටු වීම මතත් බලපායි.

අපි අටවන පරිච්ඡේදයේ “දර්ශනය” යන වචනය සලකා බැලීමට ආරම්භ කරන විට, දානියෙල්ගේ සාක්ෂියට “අදාළ” වන එක් “සත්‍යයක්” නම්, දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ දහතුන්වන පදයේ ඇති ප්‍රශ්නයට, “දින දෙදහස් තුන්සියයකට; එවිට ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කරනු ලබන්නේය” යනුවෙන් පිළිතුරු දුන්නේ කවුද යන්නයි.

දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයට සෘජුව “අදාළ” වන කරුණු හතරක් තිබේ; ඒවා ගැන මම සලකා බැලීමට අදහස් කරමි. ඒ අතරින් එකක් නම්, උලයි ගංගාව පිළිබඳ දර්ශනය අවසාන දින සඳහා වූ අනාගතවාක්‍යයක් ලෙස හඳුනාගෙන තිබීමය; තවද එය 1798 දී “අවසාන කාලයේ” “මුද්‍රාව ඉවත් කරන ලද” දානියෙල්ගේ පොතේ “දැනුම” පිළිබඳ සංකේතයද වේ.

“දෙවි යන් වහන්සේ ගේ වචනය ඉතා වඩාත් සම්පූර්ණ අධ්‍යයනයක් වී මේ අවශ්‍යතාවයක් තිබේ. විශේෂයෙන් ම දානි යෙල් සහ එළි දරව් පොත, අපගේ කාර්යයේ ඉතිහාසයේ මෙතෙක් කිසිදා නොවූ පරිදි, අවධානයට භාජනය විය යුතු ය. රෝම බලය හා පාප් රජු සම්බන්ධයෙන්, ඇතැම් අංශවලදී අප විසින් ලබන දේ අඩු විය හැකි නමුත්, දෙවි යන් වහන්සේ ගේ ආත්මයාණන්ගේ යෙදවීමෙන් අනාගතවත්තාවරුන් සහ ප්‍රේමීන් තුළින් ලියා ඇති දේ වෙන අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතු ය. ශුද්ධාත්මයාණන් වහන්සේ, අනාගතවාක්‍යය දෙන ලද ආකාරයෙහිත්, නිරූපිත සිද්ධි වලින්, කාරණා එසේ හැඩගස්වා ඇත්තේ ක්‍රියාකාරකයා නොපෙනෙන ලෙස තබා, ක්‍රියාත්මක වන්නේ දෙවි සහිතව සිටින

ලෙසත් , ස් වර් ගයේ ස් වාමි වූ දෙව් වහන් සේ සහ උන් වහන් සේ ගේ ව්‍ය වස කරනු ලබන ලෙසත් උගන් වනු පිණිස සය."

"දානියෙල්ගේ පොත කියවන්න. එහි නිරූපණය කර ඇති රාජ්‍යයන්ගේ ඉතිහාසය, කරුණෙන් කරුණු සලකා බලන්න. රාජ්‍යධුරධාරීන්, මන්ත්‍රණාසන, බලවත් සෙණග දකින්න; දෙවියන් මනුෂ්‍යයන්ගේ අහංකාරය පහත් කිරීමටත්, මානව මහත්කම දුළියට දමා තැබීමටත් ක්‍රියා කළ ආකාරය අවධානයෙන් බලන්න. මහත් යනුවෙන් නිරූපණය කරනු ලබන්නේ දෙවියන් පමණි. අනාවක්තාවරයාගේ දර්ශනයෙහි, එක් බලවත් පාලකයෙකු පහතට හෙළා තවත් කෙනෙකු උසස් කරන තැනැත්තා ලෙස උන්වහන්සේ දැකගනු ලැබේ. උන්වහන්සේ විශ්වයේ රාජාධිරාජයා ලෙසත්, තම සදාකාලික රාජ්‍යය පිහිටුවීමට සූදානම් වන තැනැත්තා ලෙසත්—දිනවල පුරාණයාණන්, ජීවමාන දෙවියන්වහන්සේ, සියලු ප්‍රඥාවේ මූලාශ්‍රය, වර්තමානයේ පාලකයා, අනාගතය හෙළිදරව් කරන්නා ලෙසත්—ප්‍රකාශ කරනු ලැබේ. මිනිසා නිෂ්ඵල දේ වෙත තම ආත්මය උසස් කරගන්නා කල, ඔහු කෙතරම් දුෂ්පත්ද, කෙතරම් දුර්වලද, කෙතරම් කෙටි ආයුෂ ඇතිද, කෙතරම් වැරදීමට ලක්වන්නාද, කෙතරම් වරදකාරීද යන්න කියවා තේරුම් ගන්න."

යෙසායා තුළින් කථා කරන ශුද්ධාත්මයාණන් අපගේ අවධානයේ ප්‍රධාන විෂය ලෙස දෙවියන්වහන්සේ වෙත—ජීවමාන දෙවියන්වහන්සේ වෙත—එනම් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තුළ ප්‍රකාශිත වූ දෙවියන්වහන්සේ වෙත—අපව යොමු කරයි. "අපට ලදරුවෙක් උපන්නා ය; අපට පුත්‍රයෙක් දෙන ලද්දේ ය. ආණ්ඩුකාරත්වය ඔහුගේ උරහිස මත වන්නේ ය. ඔහුගේ නාමය අද්භූත, උපදේශක, බලවත්ත දෙවියන්වහන්සේ, සදාකාල පියාණන්, සමාදානයේ අධිපතියාණන් යයි කියනු ලබන්නේ ය" [යෙසායා 9:6].

දේවත්වහන්සේගෙන් දානියෙල් සෘජුව ලබාගත් ආලෝකය විශේෂයෙන්ම මෙම අන්තිම දවස් සඳහා දෙන ලද්දේය. ෂිතාර්හි මහත් ගංගා වූ උලායි සහ හිද්දෙකෙල් තීරවලදී ඔහු දුටු දර්ශන දැන් ඉටු වීමේ ක්‍රියාවලියෙහි පවතින අතර, පෙරකී සියලු සිද්ධීන් ඉක්මනින්ම සිදු වී අවසන් වනු ඇත.

"දානියෙල්ගේ අනාවැකි දෙන ලද කාලයේ යුදෙව් ජාතියේ තත්ත්වයන් සලකා බලන්න. ඉශ්රායෙල්වරු වහල්භාවයේ සිටියහ; ඔවුන්ගේ දේවමාළිගාව විනාශ කරනු ලැබ තිබිණි; දේවමාළිගා සේවය නවතා දමනු ලැබ තිබිණි. ඔවුන්ගේ ආගම පූජාපද්ධතියේ වාරිත්‍රවලට කේන්ද්‍රගතව තිබිණි. සත්‍ය නමස්කාරයේ ආත්මය ඔවුන්ට අහිමිව තිබියදී, ඔවුහු බාහිර රූපයන්ම සියල්ලටම වඩා ප්‍රධාන බවට පත් කර තිබුණි. ඔවුන්ගේ සේවාවන් අත්‍යාගමික සම්ප්‍රදායන් හා පිළිවෙත්වලින් දූෂිතව තිබුණු අතර, පූජා වාරිත්‍ර ඉටු කිරීමේදී ඔවුහු සෙවණැල්ලෙන් ඔබ්බට ගොස් සාරය දෙස නොබැලූහ. මනුෂ්‍යයන්ගේ පාපයන් උදෙසා වූ සත්‍ය පූජාව වන ක්‍රිස්තුස්ව ඔවුහු හඳුනා නොගත්හ. බාහිර වාරිත්‍ර ඔවුන්ගේ ආගමේ සම්පූර්ණ සාරාංශය බවට පත් නොවනු පිණිස, සම්දාණන් වහන්සේ ජනතාව වහල්භාවයට ගෙන යාමත් දේවමාළිගාවේ සේවාවන් නවතා දැමීමත් ක්‍රියාත්මක කළ සේක. ඔවුන්ගේ මූලධර්ම සහ පිළිවෙත් අත්‍යාගමිකත්වයෙන් පවිත්‍ර කළ යුතු විය. හෘදයාංගම සේවය නැවත ජීවමාන කරනු පිණිස වාරිත්‍රානුකූල සේවය නවතිණි. ආත්මික දෙය ප්‍රකාශවීම පිණිස බාහිර තේජස ඉවත් කරනු ලැබිණි."

"ඔවුන්ගේ වහල් කමේ දේශයේ දී, ජනතාව පශ්චාත් තාපයෙන් සම් දාණන් ලෙස හැරුණු කල, උන් වහන්සේ තමන් වඔවුන්ට ප්‍රකාශ කළ සේ ක. උන් වහන්සේ සත්ති ධාතයේ බාහිර රුප්පණය ඔවුන්ට නොතිබුණි; නමුත් ධර්මි ඡායාරූපයාගේ දීප්ති මත් කිරණ ඔවුන්ගේ මනස හා හෘදයන් තුළට ප්‍රකාශ වූ ඔවුන් තමන්ගේ නමුත්තාවය හා පීඩාව තුළ දෙවියන් වහන්සේට හඬගැසූ විට උන් වහන්සේගේ අනාගතවත්තාවරුන්ට දර්ශන දෙන ලද්දේ ය; ඒවා මඟින් අනාගතයේ සිදුවීම් — දෙවියන් වහන්සේගේ ජනතාව පීඩකයන්ගේ පරාජය මිදීමේ කරු වාණන්ගේ පැමිණීම, සහ සදාකාල රාජ්‍යයේ පිහිටුවීම — විවෘත ලැබූ වේ ය." Manuscript Releases, volume 16, 333-335.

උලායි ගංගාවේ දර්ශනය අවසාන දවස් සඳහා දෙන ලද්දේය යන "සත්‍යය" අනුව, එම දර්ශනයෙන් නිරූපිත සිදුවීම් පිළිබඳව එය පෙරකියා ඇති දේ අවබෝධ කරගැනීමට භවිෂ්‍යවාණි ශිෂ්‍යයෙකු උත්සාහයක් දරිය යුතුය. උලායි ගංගාවේ දර්ශනයට සම්බන්ධ භවිෂ්‍යවාණිමය "කාරණා" "ශුද්ධාත්මයාණන්" විසින් "භවිෂ්‍යවාණිය දීමේදීත්, නිරූපිත සිදුවීම්වලදීත්" "හඬගස්වා" තිබුණි. භවිෂ්‍යවත්තාවරයෙකු දර්ශනයක් ලබන විට ඔහු සමඟ සිදුවෙමින් තිබූ දෙයත්, එම භවිෂ්‍යවත්තාවරයා හඳුනාදක්වන භවිෂ්‍යවාණිමය සිදුවීම්ත් අධ්‍යයනය කළ යුතුය; මන්ද, ඒ දෙකම අවසාන දවස්වල සම්පූර්ණ වන දේවල්වල භවිෂ්‍යවාණිමය නිරූපණයක් බව දැනගෙනය. පෙර උද්ධෘත කොටස අවධාරණය කරන්නේ දැනියෙල් "සත් වරක්" වූ වහල්භාවය තුළ සිටි බව අප හඳුනාගත යුතු බවය.

දැනියෙල් නිරූපණය කරන්නේ ප්‍රකාශනය එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ දින තුනහමාර අවසානයේදී තමන්ගේ වහල්භාවය හඳුනාගන්නා, එවිට පසුතැවිල්ලෙන් ස්වාමීන්වහන්සේ වෙත හැරී, ලෙවි කථාව විසිහයහි යාවිඤ්ඤාව සම්පූර්ණ කර, අගතා දේ නිව දේයෙන් වෙන්කරන අයයි; එවිට ස්වාමීන්වහන්සේ තමන් විසිර ගිය අය රැස්කරන බවට දුන් තමන්ගේ පොරොන්දුව ඉටුකරන්නේ, තමන්වහන්සේ ඔවුන්ට ප්‍රකාශ කරමින්ය. එවිට ඔවුන්ගේ "අවධානයේ ප්‍රධාන විෂයය" වන්නේ "ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තුළ ප්‍රකාශිත දෙවියන්වහන්සේ" ය.

උලායි ගඟ පිළිබඳ දර්ශනයේ "භාරය" සහ එය ක්‍රිස්තුස් විසින් "සැලසුම්" කරන ලද භවද්වවනීය පණිවිඩයේ "ව්‍යුහයට" කෙසේ දායක වන්නේද යන්න, අපි කෙටියෙන් සලකා බැලූ පළමු "සත්‍යය" වේ. උපුටා දැක්වූ එම ඡේදය අනුව, අපගේ ප්‍රධාන අරමුණ විය යුත්තේ "ක්‍රිස්තුස් තුළ හෙළි කරනු ලැබූ" දෙවියන්වහන්සේගේ එළිදරව්වය. දැනියෙල් අවටන පරිච්ඡේදයේ, යෙසායා විසින් ක්‍රිස්තුස්ගේ "නාමය අරුමපුදුම, උපදේශක, බලවත්ත දෙවියන්වහන්සේ, සදාකාල පියාණන්, සමාදානයේ අධිපතියා" යනුවෙන් කැඳවනු ලබන බව හඳුන්වා දුන් අයුරින් ක්‍රිස්තුස් ඉදිරිපත් කරනු නොලැබේ. දැනියෙල් අවටන පරිච්ඡේදයේ, දෙවියන්වහන්සේ ක්‍රිස්තුස් තුළ Palmoni ලෙස හෙළි කරනු ලැබේ; එහි අර්ථය නම් අරුමපුදුම ගණන්කරන්නා, හෝ රහස් ගණන්කරන්නා යන්නයි.

එම "සත්‍යය" අනුව "පල් මෝනි" යන නාමයේ "අර්ථ භාරය" කුමක් දැයි, තවද එම නාම අනාවැකි යේ "ව්‍යුහයට" සහ "සැලැස් මට" කෙසේ දායක වන්නේ දැයි සොයා බැලිය යුතු ය. දැනියෙල් පොතේ අවටන අධ්‍යයනයේ හඳුනාගත යුතු තුන් වන "සත්‍යය" මිලර් වාදී ව්‍යාපාරයේ මධ්‍යම මූලධර්ම කිසි එම භය ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නේ

අධ්‍යයනයේ බවයි. මිලර්ගේ දී ජීවිත මත් මමුණි කහමු වත් නේ දාහතරවන පාදක
එබැවින්, දැන් ඉටු වී මේ ක්‍රියාවලිය යෙහි පවතින උලාභී ගංගාවේ දර්ශනය
සම්බන්ධයෙන්, එම “සත්‍යය” කුමන “අර්ථභාරයක්” දරන්නේ දැයි අප සොයා අවබෝධ කරගත යුතු ය.

මිලර්ගේ සිහිනයේදී, පෙට්ටිය ඔහුගේ කාමරයේ මැද පිහිටි මේසය මත තැබූ විට, එය
සූර්යයාගේ දීප්තියෙන් බැබළුණි; එහෙත් අවසාන දවස්වල එම පෙට්ටිය වඩා විශාල
වන අතර, මුලින්ම මිලර්ගේ මේසය මත තැබූ විට බැබළූ ප්‍රමාණයට වඩා දසගුණයක්
වැඩි දීප්තියෙන් බැබළුණි. මිලර්වාදී ව්‍යාපාරයේ මධ්‍යම ස්ථම්භය ඇතුළත් උලභී ගඟේ
දර්ශනය පිළිබඳ කුමක්ද, එය අවසාන දවස්වල එම ධර්මයේ ආලෝකය දසගුණයකින්
වැඩි කරන්නේ? 1798 දී අවසානයේ කාලයේදී හෙළි නොකළ, අවසාන දවස්වල හෙළි
කරනු ලබන්නේ කුමක්ද? උලභී ගඟේ දර්ශනයේ “සිද්ධීන්” යනු කුමක්ද, සහෝදර වයිට්
පවසන පරිදි, ඒවා “දැන් ඉටුවීමේ ක්‍රියාවලියේ පවතින්නේ” කියා?

අප මෙම ප්‍රථම සත්‍ය තුන (උලාභී දර්ශනය, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පල්මෝනි ලෙස
ප්‍රකාශවීම, හා මූලික සිද්ධාන්තික ස්ථම්භය) අවංකව එකට ගෙන සලකා බලන්නේ
නම්, උලාභී ගංගාවේ දර්ශනය පිළිබඳ අපගේ අධ්‍යයනයට බලපාන සරල මූලික
උපකල්පනයක් පිළිගැනීමට අප සූදානම් විය යුතුය. එකට සම්බන්ධ වූ එම සත්‍යයන්,
දැකීමට කැමති අයට, 1798 දී මුද්‍රාව ඉවත් කරන ලද පණිවිඩය “කාලය මත අත්හිටුවන
ලද” පණිවිඩයක් වූ බව දන්වයි. පූර්වකාලීන කාල අනාවැකි යන අංගය
නොතිබුණේ නම්, මිලර්ගේ පණිවිඩය පැවතිය නොහැකිව තිබෙනු ඇත.

මෙම අධ්‍යයනයට සම්බන්ධ වන සිව්වන “සත්‍යය” නම්, මිලර්වාදීන් ප්‍රකාශ කළේ
අනාවැකිමය කාලය මත පදනම් වූ පණිවිඩයකි යන්නයි. මෙම සත්‍යය අවධාරණය
කිරීම පිණිස, දහතුන්වන සහ දාහතරවන පදවල ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළින් දෙවියන්
වහන්සේ ප්‍රකාශ කරනු ලැබුවේ අද්භූත සංඛ්‍යාකරු (Palmoni) ලෙසය. දර්ශනයේ
අර්ථය දාහතරවන පදයේ ඇති දින දෙදහස් තුන්සියය 1844 ඔක්තෝබර් 22 දිනෙන්
අවසන් වන බව හඳුනා ගැනීම පමණක් බවට සිතීම නම්, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළින්
Palmoni ලෙස දෙවියන් වහන්සේ ප්‍රකාශ වීමේ එළිදරව්ව මත සිසිල් ජලය වත් කිරීමක්
වේ.

අඩ්වෙන්ටිස්තවාදයේ දේවවේදඥයෝ, අඩ්වෙන්ටිස්තවාදයේ මධ්‍යස්ථ ස්ථම්භය සමඟ
සම්බන්ධ සත්‍යයන් පිළිබඳව කැසෙන කන් ඇති අශික්ෂිතයන් සැලකිලිමත් වීමෙන්
වැළැක්වෙනු ඇතැයි තමන් තීරණය කර ඇති ප්‍රබන්ධවල කැමට අවශ්‍ය රසය
උත්පාදනය කිරීම සඳහා, දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ තෙරොස්වන වගන්තියේ
ප්‍රශ්නයේ වැදගත්කම භූමදානය කිරීමට මහත් උදෙසාගයෙන් කටයුතු කර ඇත.

අනෙකුත් සි යලු ම ශු ද් ධ ලේ බන වචනවලට අතී තව, ඇඩ් වෙන් ටි වි ශ් වාසයෙ
පදනමද මධ්‍ය ස් ටස් ටම් භයද වූ යේ, “දහස් දෙසි යතු න් සි යදි නදක් වාය; එවි
ශු ද් ධස් ටානය පවි තු කරනු ලබන් නේ ය” යන ප්‍ර කාශයයි. [දානි යෙල් 8:14.] මේ
ස් වාමි න් වහන් සේ ගේ ඉක් මන් පැමිණි ම වි ශ් වාස කළ සි යල් ලන් ට හු
දහස් ගණනකගේ තොල් මඟි න් මේ අනාවැකි ය ඔවු න් ගේ වි ශ් වාසයේ මු
ලෙස නාවන නැවත උච්චාරණය කරනු ලැබී ය. එහි පූර්වකාලීන නිසි දූ වි මි මනම
ඔවු න් ගේ අති ප්‍ර භාමන් අපේ ක්ෂාමන් ද අති ශබ්ද න් ආදරයෙන් රැකගත්
බලාපොරොත්තු තු න් දරදා පවතින බව සි යල් ලෝම අනු භව කළහ. මේ අනාවැකි ම

දින 1844 වර්ෂයේ ශරත් සෘතුවෙන් අවසන් වන බව පෙන්වා දී තිබුණි. ක්‍රි.පූ. 1844 වර්ෂයේ අනෙක් අය සමඟම, ඇඩ් වෙන් ටිස්ට් වරු ඒකාලයේ දී භූමිය, හෝ එකී සියම් කොටසක්, ශුද්ධස්ථානය බව පිළිගත් තෝය. ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍රයක් අවසාන මහත් දවසේ ගිනි මඟින් භූමිය පවිත්‍ර කරනු ලැබීම බව ඔවුන්ගේ තෝය; එය දෙවැනි ආගමනයේ දී සිදු වන බවද ඔවුන් විශ්වාස කළහ. ඒ අනුක්‍රීය්ත ස්වභාවයේ 1844 දී භූමියට ආපසු පැමිණෙනු ඇතැයි යන නිගමන පැමිණියහ.

"නමුත් නියමිත කාලය ගතවී තිබුණි, ස්වාමිත්වහන්සේ ද ප්‍රකාශව නොපැමිණි සේක. දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය අසාර්ථක විය නොහැකි බව විශ්වාසිතූ දැන සිටියහ; අනිවාර්යයෙන්ම දෝෂය තිබිය යුත්තේ ඔවුන්ගේ අනාවැකිය පිළිබඳ අර්ථකථනය තුළය; එහෙත් වැරද්ද තිබුණේ කොතැනද? බොහෝ දෙනෙක්, අවිචාරවත් ලෙස, 2300 දින 1844 දී අවසන් වූයේ යැයි ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් එම දුෂ්කර ගැටලුව කපා දැමූහ. මේ සඳහා කිසිදු හේතුවක් ඉදිරිපත් කළ නොහැකි විය, ඔවුන් උන්වහන්සේ බලාපොරොත්තු වූ වේලාවේ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ නොපැමිණීම බව හැර. ඔවුන් තර්ක කළහ: අනාවැකිමය දින 1844 දී අවසන් වී තිබුණේ නම්, එවිට ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ගින්නෙන් පොළොව පවිත්‍ර කිරීම මගින් ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කිරීමට නැවත පැමිණෙන්නට තිබුණි; එසේම උන්වහන්සේ නොපැමිණීම බැවින්, එම දින අවසන් වී තිබිය නොහැකි ය."

"මෙම නිගමනය පිළිගැනීම යනු අනාගතවාක්‍ය කාලපරිච්ඡේදයන් පිළිබඳ පෙර ගණනය අත්හැරීමය. යෙරුසලේම ප්‍රතික්ෂේපනය කිරීම සහ නැවත ගොඩනැඟීම සඳහා ආර්තක්ෂණික රජු විසින් නිකුත් කළ ආඥාව ක්‍රියාත්මක වූ ක්‍රි.පූ. 457 වසරේ ශරත් සමයේදී දින 2300 ආරම්භ වන බව සොයාගෙන තිබුණි. මෙය ආරම්භක ලක්ෂ්‍යය ලෙස ගත්විට, දානයෙල් 9:25-27 හි එම කාලපරිච්ඡේදය පිළිබඳ දී ඇති විවරණයේ පුරෝකථනය කළ සියලු සිද්ධීන්ගේ අදාළ කිරීමෙහි සම්පූර්ණ සංගතියක් තිබුණි. සති හැට නවය, එනම් අවුරුදු 2300 තුළ පළමු 483, අහිමික ලත් තැනැත්තා වන මෙසියා වෙත ළඟා විය යුතු විය; තවද ක්‍රි.ව. 27 දී ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ බව්තීස්මය හා ශුද්ධාත්මයාණන් විසින් අහිමික කරනු ලැබීම, එම නිශ්චිත විස්තරය නිවැරදිව ඉටු කළේය. හැත්තෑවන සතියේ මැදහාගයේදී, මෙසියා කපා දමනු ලැබිය යුතු විය. උන්වහන්සේගේ බව්තීස්මයෙන් වසර තුනහමාරකට පසු, ක්‍රි.ව. 31 වසරේ වසන්ත සමයේදී ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගසනු ලැබූහ. සති හැත්තෑව, එනම් අවුරුදු 490, විශේෂයෙන්ම යුදෙව්වරුන්ට අදාළ විය යුතු විය. මෙම කාලය අවසන් වූ විට, එම ජාතිය උන්වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයන්ට කළ පීඩනය මගින් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ප්‍රතික්ෂේප කළ බව මුද්‍රා කළේය; එවිට ප්‍රේරිතයෝ ක්‍රි.ව. 34 දී අන්ග්ලිකානුවන් වෙත හැරුණෝය. මෙසේ දින 2300 අතරින් පළමු අවුරුදු 490 අවසන් වූ බැවින්, අවුරුදු 1810 ක් ඉතිරි විය. ක්‍රි.ව. 34 සිට, අවුරුදු 1810 ක් 1844 දක්වා විහිදෙයි. 'එවිට,' දූතයා පැවසීය, 'ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කරනු ලැබේ.' අනාගතවාක්‍යයේ පෙර සඳහන් කළ සියලු නිශ්චිත විස්තර, නියමිත කාලයේදී සැකයකින් තොරව ඉටු වී තිබුණි. මෙම ගණනය අනුව, 1844 දී ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කිරීමට සරිලන කිසිදු සිද්ධියක් සිදු වී ඇති බව නොපෙනුණු බව හැර, සියල්ල පැහැදිලි හා සංගත විය. එම කාලයේදී දින අවසන් නොවූ බව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම යනු සම්පූර්ණ ප්‍රශ්නය ව්‍යාකූලතාවයට ඇද දැමීමත්, අනාගතවාක්‍යයේ නොවරදින ඉටුවීම මගින් ස්ථාපිත කර තිබූ ස්ථාවරයන් අත්හැරීමත් විය."

“එහෙත් දෙවියන් වහන්සේ තම ජනතාව මහා අඩවෙන්ට ව්‍යාපාරය තුළින් මඟ පෙන්වා තිබුණි; උන් වහන්සේගේ බලයත් මහිමයත් එම කාර්යය සමඟ තිබුණි, එබැවින් එය අත්කරගැනීමට හා බලාපොරොත්තු භංගයේ අවසානයකට පත්වීමට, අසත්‍ය හා උත්මත්තක උද්දීපනයක් ලෙස නින්දා ලැබීමට, උන් වහන්සේ ඉඩ නොදෙන සේක. උන් වහන්සේ තම වචනය සැකයෙහි හා අනියනභාවයෙහි පටලවා තබා නොහැරීය. බොහෝ දෙනෙක් භවිෂ්‍යවචනීය කාලපරිච්ඡේදයන් පිළිබඳ තම පෙර ගණනය අත්හැර දමා, ඒ මත පදනම් වූ එම ව්‍යාපාරයේ නිවැරදිභාවය ප්‍රතික්ෂේප කළ ද, තවත් අය ශුද්ධ ලියවිල්ලෙන්ද දෙවියන් වහන්සේගේ ආත්මයාණන්ගේ සාක්ෂියෙන්ද තහවුරු වූ විශ්වාසයේ හා අත්දැකීමේ කරුණු අත්හැර දැමීමට අකමැති වූහ. ඔවුන් විශ්වාස කළේ, භවිෂ්‍යවචන පිළිබඳ තම අධ්‍යයනයෙහි නිවැරදි අර්ථකථන මූලධර්මයන් ඔවුන් විසින් අනුගමනය කර තිබූ බවත්, දැනටමත් ලැබූ සත්‍යයන් දැඩි ලෙස අල්ලාගෙන සිටීමත්, ඒම බයිබලීය පර්යේෂණ මාර්ගයම ඉදිරියටත් පවත්වාගෙන යාමත් ඔවුන්ගේ යුතුකම වූ බවත් ය. ඔවුහු උද්ග්‍ර ප්‍රාර්ථනාවෙන් යුක්තව තම ස්ථාවරය නැවත සමාලෝචනය කළහ, තම වැරද්ද සොයාගැනීම පිණිස ශුද්ධ ලියවිලි අධ්‍යයනය කළහ. භවිෂ්‍යවචනීය කාලපරිච්ඡේදයන් පිළිබඳ තම ගණනය තුළ කිසිදු දෝෂයක් නොදැකිය හැකි වූ බැවින්, ඔවුහු ශුද්ධස්ථානය පිළිබඳ විෂයය වඩා සම්පව පරීක්ෂා කිරීමට මෙහෙයවනු ලැබූහ.” The Great Controversy, 409, 410.

උලායි ගංගාව පිළිබඳ දර්ශනය හඳුනාගනු ලබන එමම ඡේදයේදී, “දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය වඩාත් සම්පව අධ්‍යයනය කිරීමේ මහත් අවශ්‍යතාවක් ඇත” යයි සහෝදර් වයිට් විසින් අපට දැනුම් දී ඇත. දේවවිද්‍යාඥයෝ The Great Controversy හි පෙර ඡේදයේ “අනාගතවාදී කාලපරිච්ඡේද” යන විෂය ඉදිරිපත් කරනු ඇත; එය සහෝදර් වයිට් සිය අදහස් සීමා කරන්නේ අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියයක අනාගතවාක්‍යය තුළ නිරූපිත අනාගතවාක්‍ය පහට බව පෙන්වන්නාක් මෙන්ය. ඇත්තෙන්ම, එම අනාගතවාක්‍ය හතරක් එම ඡේදයේ විශේෂයෙන් සඳහන් කර ඇති බව ඔවුහු ප්‍රකාශ කරති. එහෙත්, එම විෂය සම්බන්ධයෙන් “වඩාත් සම්පව අධ්‍යයනයක්” මඟින් පෙන්වන්නේ, සහෝදර් වයිට්ගේ ලේඛනවල බහුවචනයෙන් භාවිත වන “අනාගතවාදී කාලපරිච්ඡේද” යන පදය වඩාත් නිවැරදිව යොමු කරන්නේ 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින ඉටු වීමට තිබූ අනාගතවාක්‍ය දෙකට බවය.

දානියෙල් සඳහා ගාබ්‍රියෙල් විසින් හඳුන්වා දුන්, දෙදහස් තුන්සිය වසරවල කොටසක් වන විශේෂිත කාල අනාවැකි පහක් ඇත. පළමුවැන්න, “දුෂ්කර කාලයන්හි වීථි හා ප්‍රාකාර ගොඩනඟනු ලබන” අවස්ථාව ලෙස, අවුරුදු හතළිස් නවයක් හඳුන්වා දෙයි. දෙවැන්න ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ බව්නිස්මයයි; එය ආරම්භක ලක්ෂ්‍යය වූ ක්‍රි.පූ. 457 සිට අවුරුදු හාරසිය අසූ තුනක් ගත වූ පසු සිදු විය. තෙවැන්න උන්වහන්සේගේ කුරුසියේ ඇණ ගැසීම වූ අතර, සිව්වැන්න, විශේෂයෙන් යුද ජාතිය සඳහා වෙන් කර තබන ලද අවුරුදු හාරසිය අනූව අවසානයේ ශුභාරංචිය ජාතිකයන් වෙත යන කාලය හඳුන්වා දුන්නේය. පස්වැන්න, සහ පස්වැන්න පමණක් වූ එම කාල අනාවැකිය, 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින අවසන් විය. පෙර තිබූ කාල අනාවැකි හතරම 1844 ට බොහෝ කලකට පෙර අවසන් වී තිබුණි. එසේ නම්, 1844 දී අවසන් වීමට නියමිත වූ “අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේද” යන බහුවචන ප්‍රකාශය Sister White භාවිත කරන විට ඇය සැබවින්ම අදහස් කරන්නේ කුමක්ද?

මි ලරයි ටි වරු න් ගේ පළමු බලාපොරොත්තු හංගයට අදාලව, ඇය එම ප්‍රශ්නයට හඳුනා දක්වයි :

"දෙවියන්වහන්සේගේ සෙනඟ තම ස්වාමීන්වහන්සේ දෙස බලාපොරොත්තුවෙන් ප්‍රීතියෙන් සිටින බව මම දුටිමි. එහෙත් දෙවියන්වහන්සේ ඔවුන් පරීක්ෂා කිරීමට අදහස් කළසේක. උන්වහන්සේගේ හස්තය අනාවැකි කාල පරිච්ඡේද ගණනය කිරීමෙහි වූ වැරද්දක් වසා තැබීය. තම ස්වාමීන්වහන්සේ බලා සිටින්නෝ එම වැරද්ද සොයා නොගත්හ; කාලය විරුද්ධ වූ අනිශ්චිත උගන් පුරුෂයෝද එය දැකගැනීමට අසමත් වූහ. දෙවියන්වහන්සේ තම සෙනඟට බලාපොරොත්තු කඩවීමක් මුණගැසෙන ලෙස අදහස් කළසේක. කාලය ගෙවී ගියේය; තම ගැළවුම්කරුවාණන් සතුටුදායක බලාපොරොත්තුවෙන් බලා සිටින්නෝ ශෝකයෙන් හා සිත්හංගයෙන් පිරුණෝය; එහෙත් යේසුස්වහන්සේගේ ප්‍රකාශවීම ප්‍රේම නොකළ, භයෙන් එම පණිවිඩය වැළඳගත් අය, බලාපොරොත්තු වූ කාලයේ උන්වහන්සේ නොපැමිණි නිසා ප්‍රීති වූහ. ඔවුන්ගේ ඇදහීමේ ප්‍රකාශය හෘදය ස්පර්ශ කර ජීවිතය පවිත්‍ර කර නොතිබුණි. කාලය ගෙවී යෑම එවන් හෘදයන් අනාවරණය කිරීමට ඉතා යෝග්‍ය ලෙස සැලසුම් කර තිබුණි. තම ගැළවුම්කරුවාණන්ගේ ප්‍රකාශවීම සැබැවින්ම ප්‍රේම කළ ශෝකග්‍රස්ත, බලාපොරොත්තු කඩවූ අය වෙත හැරී ඔවුන්ට උපහාස කළ පළමුවන අය ඔවුන් වූහ. දෙවියන්වහන්සේ තම සෙනඟ පරීක්ෂා කිරීමෙහිත්, පරීක්ෂණයේ වේලාවේ පසුබැසී හැරී යන්නෝ කවුරුන්දැයි හෙළි කරගැනීමට ඔවුන්ට ගැඹුරු පිරික්සුමක් දීමෙහිත් තිබූ ප්‍රඥාව මම දුටිමි."

"ස්වර්ගීය සෙනඟ සියල්ල සමඟ යේසුස්වහන්සේ, තම ප්‍රාණයන් ආදරය කළ උන්වහන්සේ දැකීමට මිහිරි අපේක්ෂාවෙන් දිගුකාලයක් සිට අත්ලාශයෙන් බලා සිටි අය දෙස කරුණාවෙන් හා ප්‍රේමයෙන් නරඹමින් සිටියහ. ඔවුන්ගේ පරීක්ෂාවේ පැයෙහි ඔවුන් ශක්තිමත් කර තබාගැනීම පිණිස දූතයන් ඔවුන් වටා පියාසර කරමින් සිටියහ. ස්වර්ගීය පණිවිඩය පිළිගැනීමට අමතක කළ අය අන්ධකාරයේ තබන ලදහ; මක්නිසාද ස්වර්ගයෙන් උන්වහන්සේ ඔවුන් වෙත එවූ ආලෝකය ඔවුන් පිළිගැනීමට කැමති නොවූ බැවින්, දෙවියන්වහන්සේගේ කෝපය ඔවුන්ට විරුද්ධව ඇවිළුණි. තම ස්වාමියා නොපැමිණියේ මන්දැයි තේරුම්ගත නොහැකිව සිටි, එහෙත් විශ්වාසවන්ත වූ ඒ බලාපොරොත්තු කඩවූ අය අන්ධකාරයේ නොතබන ලදහ. නැවතත් ඔවුහු (1෬෬෦ වන කාලපරාසයන් සොයමින් තම බයිබල් වෙත මෙහෙයවනු ලැබූහ. සංඛ්‍යා රූපයන් වෙතින් ස්වාමීන්වහන්සේගේ හස්තය ඉවත් කරන ලද අතර, දෝෂය පැහැදිලි කරනු ලැබීය. ප්‍රචලිත කාලපරාසයන් 1844 දක්වා ළඟා වන බව ඔවුහු දුටුවෝය; ප්‍රචලිත කාලපරාසයන් 1843 දී අවසන් වූ බව පෙන්වීමට ඔවුන් ඉදිරිපත් කර තිබූ එම සාක්ෂියම, ඒවා 1844 දී අවසන් වන බව සනාථ කරන බවද ඔවුහු දුටුවෝය." Early Writings, 235-237.

"අනාගතවාණි ක කාලපරි චි ඡේ ද" යනු මු ලදී මි ලේ රයි ටි වරු න් 1843 දක් වා ප්‍රකාශයකි වි ශ් වාස කළ, නමු න් සැබවි න් ම "1844 දක් වා පැමි ණි " "අනාගතවාණි ක කාලපරි චි ඡේ ද" වි ය. 1844 දක් වා පැමි ණි එම "අනාගතවාණි ක කාලපරි චි ඡේ ද" න් අතර, ඒ සි යල් ලම හබක් කු ක් ගේ පු වරු වල නි රු පණය කර ඇත. එම කාලපරි චි ඡේ ද නු නෙන් එකක් 1844 වර් ෂය "ස් පර් ශ" කි රී ම පමණක් කරන අතර, අනෙක් දෙක ඔක් තෝබර් 22 දි න දක් වා ළඟා වෙයි . දවස් එක් දහස් තු න් සි යති ස් පහ 184෪ පළමු ම දි නය දක් වා ළඟා වූ අතර, එවි ටම මි ලේ රයි ටි වරු න් ගේ පළමු

බලාපොරොත්තු තුළ භාගය පැමිණියේ ය; එමෙන් ම හබක් කුක් දෙවන පරිච්ඡේදයේ දී මනෙවි විසි පහේ දස කතෘත්වයෙන් ගේ උපමාවේ ද, ප්‍රමාද කාලය ආරම්භ විය.

දානියෙල්ගේ අටවන පරිච්ඡේදයේ දාහතරවන වාක්‍යයේ සඳහන් දින දෙදහස් තුන්සියය 1844 ඔක්තෝබර් 22 දක්වා ළඟා වූ අතර, දකුණු යුදා රාජධානියට විරුද්ධව වූ “සත් වාර” හි අවුරුදු දෙදහස් පන්සිය විස්ස ද එහිදීම අවසන් විය. දානියෙල් 8 හි දහතුන්වන වාක්‍යයේදී පල්මෝනි තමන් අරුම පුදුම ගණකයා ලෙස හඳුන්වා දෙයි; ඉන්පසු ඔහු ඉදිරිපත් කළ අනාවැකිමය “ව්‍යුහය” හා “සැලැස්ම” තුළ අන්‍යෝන්‍යව සම්බන්ධිත කාල අනාවැකි අවම වශයෙන් දහයක් ඇතුළත් විය.

ඊළඟ ලිපියේදී අපි මෙම සත්‍යයන් තවදුරටත් සලකා බැලීමට ආරම්භ කරන්නෙමු.

“ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ලෝකයට මනස හා ආත්මයෙහි කැටයම්කර තැබිය යුතු පාඩමක් දුන් සේක. ‘ඔවුන් ඔබව, එකම සැබෑ දෙවියන්වහන්සේ වන ඔබවද, ඔබ විසින් එවනු ලැබූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේවද දැනගැනීමය සදාකාල ජීවනය’ යයි උන්වහන්සේ පැවසූ සේක. එහෙත් සාතන් මනුෂ්‍ය මනස් මත ක්‍රියා කරමින්, මෙය හෝ එය කරනු; එවිට ඔබ දෙව්වරුන් මෙන් වන්නු යයි කියයි. වංචනීය තර්ක මඟින් ඔහු ආදම් සහ ඒව දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය සැක කිරීමට මෙහෙයවීය; එහි ස්ථානයට ඔහු අකීකරුකම හා වරද කිරීමට ගෙනගිය මතයක් තැබීය. ඔහුගේ කුතර්කය අදත් එදෙන් උයනේ කළ දේම කරමින් සිටී. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ අපගේ ලෝකයට පැමිණි කල, උන්වහන්සේ තම සභාවේ පදනම ලෙස තෝරාගත්තේ නමුත් මසුන් අල්ලන්නන්ය. මේ ගෝලයන්ට උන්වහන්සේ තම රාජ්‍යයෙන් මෙහෙවරේන් ස්වභාවය පැහැදිලි කිරීමට උත්සාහ කළ සේක. එහෙත් ඔවුන්ගේ සීමිත අවබෝධය උන්වහන්සේට බාධාවක් පැනවීය. මන්ද ඔවුන් ශාස්ත්‍රවරුන්ගේ සහ පරිසිවරුන්ගේ කියුම් අසාගෙන සිටි බැවින්, ඔවුන් විශ්වාස කළ බොහෝ දේ සත්‍ය නොවීය. තවද ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට ඔවුන්ට කියන්න බොහෝ දේ නිබුණත්, උන්වහන්සේ බෙහෙවින් සන්නිවේදනය කිරීමට ආශා කළ දේවලින් බොහෝ කොටසක් අසන්නට ඔවුන්ට නොහැකි විය.”

“මෙම කාලයේ ආගමිකයන්ගේ සිත් විකෘති අදහස්වලින් එතරම් පිරී ඇති බැවින් සත්‍යයට ඔවුන්ගේ මනස තුළ ඉඩක් නොමැති බව ක්‍රිස්තුස් දකින්නේය. දෙනු ලබන අධ්‍යාපනය සමඟ ගුරුවරුන් අවිශ්වාසී ලේඛකයන්ගේ අදහස් මිශ්‍ර කරති. එසේ ඔව්හු යෙෂුවතයන්ගේ සිත් තුළ කුළුපත් වැපිරූහ. ඔව්හු තරුණයන්ට හෝ මහළුන්ට හෝ කිසිසේත් ඉදිරිපත් නොකළ යුතු අදහස් ප්‍රකාශ කරති; තමන් කුමන ආකාරයේ බීජයක් වපුරන බවටත්, එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස තමන් රැස් කරගැනීමට සිදුවන අස්වැන්න කුමක්ද යන්නවත් කිසිදා සිතා නොබලති.” Review and Herald, July 3, 1900.